Į stovyklą - Vl. Vijeikio pieš.

GEGUŽĖ 1974 MAY

SKAUTŲ AIDAS

SKAUTU AIDAS

Oficialus LIETUVIŲ SKAUTŲ S-GOS organas

Įsteigtas 1923.III.15 Šiauliuose, Lietuvoje

Leidžia LSS Tarybos Pirmija

Prenumerta: metams - $5.00, pusei metų - $3.00, paskir. nr. - 50c.
Garbės prenumerta - $10.00, garbės leidėjo prenumerata - $25.00

Vyr. redaktorė **v.s. A. Namikienė**, 6041 So. Fairfield Ave., Chicago, Ill. 60629

Red. Pavaduotoja **s. S. Jelionienė**

Techninis redaktorius - dailininkas **v.s. Vl. Vijeikis**

Redakcijos nariai: **v.s. B. Kliorė, ps. R. Fabijonienė, v.s. O. Saulaitienė, v.s. A. Saulaitis, SJ, Brazilija, v.s. B. Žalys, Australija.**

Administratorius: **ps. A. Orentas**, 6840 So. Campbell Ave., Chicago, Iil. 60629

SKAUTU AIDAS THE SCOUTS ECHO

A Lithuanian youth Magazine, published monthly except July and August by The Lithuanian Scouts Association. Not for profit Illinois Corporation.

Subscription $5.00 yearly, $3.00 halfyearly, single copy 50c.

Second Class postage paid at Chicago, Illinois

- **Office of Publication:**
  Skautu Aidas
  6842 So. Campbell Ave.
  Chicago, Ill. 60629
- **Editor in Chief-Ale Namikiene**
  6041 So. Fairfield Ave.,
  Chicago, Ill. 60629
- **Managing Editor-A. Orentas**
  6842 So. Campbell Ave.
  Chicago, Ill. 60629

SKAUTU AIDO RĖMĖJAI

GARBĖS LEIDĖJO PRENUMERATA
J. Stasaitis, Dorchester, Mass.

GARBĖS PRENUMERATOS
J. Gepneris, Chicago, Ill.
H. Bugarevičius, Union Pier, Mich.
Dr. J. P. Gale, Lindenhurst, N.Y.
Lituanicos tunto biblioteka, Chicago, Ill.

PRENUMERATOS UŽJŪRIO SKAUTAMS-ĖMS
J. Toliušis, Chicago - K. Lipkevičiūtei, Anglija
Kernavės tuntas, Chicago - A. Saduitytei, Vokietija
J. Liubinskas, Chicago - T. Jablonskiui, Australija
Lituanicos tuntas, Chicago - Vasario 16 gimnazijos skautams 6 pren.
V. Bacevičius, Cleveland - A. Vikniui, Australija
Palangos t. Kun. Gražinos vyr. sk. būrelis, Los Angeles - 2 pren. Brazilijos skautams per A. Saulaitį, S.J.
Clevelando skautininkių draugovė- A. Saulaičiui, S.J. Brazilija
Pilėnų tuntas, Cleveland - Vasario 16 gimnazijai, Vokietija
Pilėnų tuntas, Cleveland - J. Menkeliūnui, Venezuela

AUKOS SKAUTŲ AIDUI

Kernavės tuntas, Chicago	$10.00
B. Gurėnas, Hayward, Wis.	5.00
A. Gustaitis, Los Angeles	5.00
V. Miecevičiūtė, Chicago	5.00
Aušros Vartų t. Birutės draugovės Vasario 16 proga gerojo darbelio auka	4.25
M. Gverzdienė, St. Catarines, Canada	2.00
A. Ezerskis, Cleveland	1.00
L. Šimkutė, Quincy, Mass.	1.00

1973 m. v.s. P. Nedo vadovaujamas komitetas suruošė Skautų Aido 50 metų sukakties minėjimą Chicagoje. Jiems nuoširdus ačiū už gražią šventę ir $206.42 auką tolimesniam Skautų Aido klestėjimui.

LSS Seserija ir Brolija Skautų Aido Kaziuko mugės numerio išleidimui prisidėjo po $200.00.

Visiems nuoširdus, skautiškas ačiū!

ps. A. Oreńtas
Skautų Aido Administratorius

SKAITYTOJAI RAŠO

... Šių metų Kaziuko mugei iš ponios M.J., Akron, Ohio gavau du tuzinus gražių margučių. Juos pardaviau už $12.00 ir siunčiu mūsų mielam Skautų Aidui auką. Naudokite ten, kur labiausiai reikalinga.

s. Vladas Bacevičius,
Clevelandas

... Ačiū už labai gražų vasario mėnesio Skautų Aidą. Labai įdomus Lietuvių Skautų Sąjungos "ratas" - kiekvienas jame rasime mums kruopščiai išplanuotą kampelį, tik atrodo Rajonų vadai bus "paklydę" Pirmijoje...

ps. Danutė Korzonienė,
Chicago

... Baigiu suorganizuoti Skautų Aido korespondentų skiltį Australijoje. Į ją įeis visi kas gali rašyti ir piešti. Dabar jau yra vyr. sk. v.sl. Eglė Žižytė ir v.s. Aleksas Jakštas...

v.s. Bronius Žalys,
Australija

(perkelta į 9 pusl.)

Savo mamai tėvynės ilgesio mazgelį riša Liana ir Ilona Vaičiulytės.

nuotr. M. Deveikio

MAMYTĖ

Mano mamytė yra graži,
Mano mamytė yra meili.
Jos meilė - amžina,
Kuri negesta niekada.

Jos veidas žiba su džiaugsmu,
Kai viskas gera ir jai ramu.
O kai mums liūdna - ir jai blogai,
Bet nuramins mus ir bus gerai.

Koks skambus žodis yra "mama",
Gražus ir mielas mums visada.
Vargšas našlaitis, kurs nežinos
Savo mamytės šypsenos.

Laura Laucĭūtė 12 m.

MOTULE MANO...

L. D.

S. Šimkus

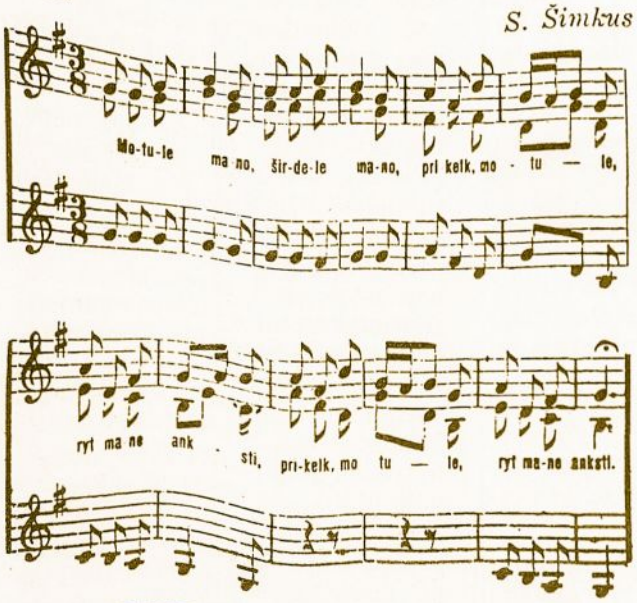

Motule mano, širdele mano,
Prikelk motule anksti rytelį.

Dūkrele mano, jaunoji mano,
Oi ką darysi anksti rytelį?

Močiute mano, senoji mano,
Rišiu šluotelę, šluosiu dvarelį.

Rišiu šluotelę, šluosiu dvarelį,
Lauksiu svetelių, anksti rytelį.

Dar nenušlaviau pusės dvarelio,
Žiūriu atjoja pulkas brolelių.

Mečiau šluotelę tiesion šalelėn,
O pati jauna aukštan svirnelin.

- Mama, šiandien aš buvau paskirtas stovyklos budėtoju. Visi manęs klauso. Dar liko šeši pakėlimai ir būsiu stovuklos viršininkas.

Gintaras

LIETUVOS NACIONALINĖ M. MAŽVYDO BIBLIOTEKA

Mamytės tulpė.

1 *Tai skuba kalendorius!*
Ruošk dovanėlę!
Mamytės šventei noris
Įteikt jai gėlę.
Štai storiausias svogūnėlis -
Jo gražiausios auga gėlės.

2 *Ant aukšto bus geriausia.*
Tamsu truputį...
Bet laistyt nepaliausiu -
Išaugs gal būti...
Juk saulutė pro langelį
Kartais šildys man žemelę.

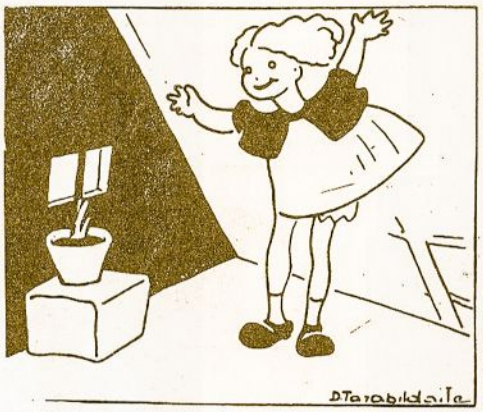

3 *Praėjo kelios dienos -*
Žali lapeliai!
Koks didelis jau vi nas!
Ir dar štai želia...
Tulpė gal pražys raudona -
Tai mamytei bus malonu!

4 *Kai ta diena atėjo -*
Gėlės nebuvo.
Matyti, nesuspėjo -
Tamsu, mat, buvo.
"Greit žydės" - reiks pasakyti,
Kai pasveikinsiu mamytę.

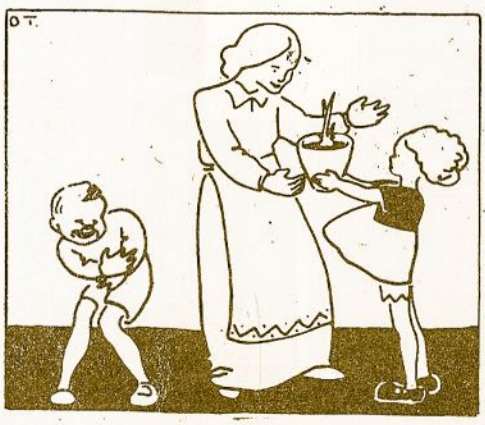

5 - *"Ach, koks gražus svogūnas!*
Augint išmokai!"
- "Ne tokios tulpės būna?"
Broliukui juoko!
Plyšta, burną užsidengęs,
O mergytė verkt jau rengias.

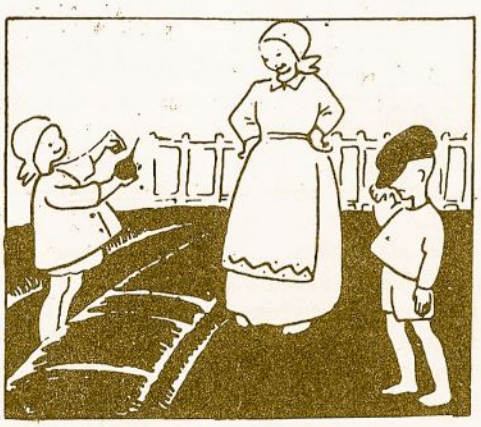

6 *Už tai, kai daržą tvarkė -*
Atskirk, kur sėklos kokios!
Broliukas jau tąsyk verkė,
Marytė juokės.
Abejonių jai nebūna,
Kur čia tulpės, kur svogūnai

MOTINOS DIENOS MINĖJIMAS JAUNESNIŲJŲ SKAUČIŲ DRAUGOVĖJE

Tradicijos skautiškame gyvenime vaidina labai svarbų vaidmenį. Nepamiršdamos senųjų ir sukurdamos naujas, smagias tradicijas, paįvairiname sueigas, iškylas, stovyklas. Lyg ir nujaučiame, kas vienu ar kitu atveju turėtų įvykti ir laukiame to nerašyto įstatymo - tradicijos. Pritaikome jas išleisdamos paukštytes į skaučių draugovę; savotiškai - skautiškai pasveikiname sesę, švenčiančią vardo dieną ar gimtadienį; prisimename savo vadovę, gavusią paaukštinimą; stovykloje, sugautos bepuolant brolius, pagal savas tradicijas turime atidirbti jų stovykloje. Tokių skautiškų tradicijų yra nepaprastai gausu ir be jų tikrai atkristų didelė džiaugsmo ir smagumo dalis.

Ateinant gegužės mėnesiui, nepaprastai graži tradicija yra suruošimas Motinos Dienos minėjimo draugovės ribose. Bendrais bruožais nusakysiu vieną iš tokių sueigų, kuri gal padės Jums, Sesės Draugininkės, pridėjus savų idėjų ir tradicijų, suruošti savo draugovėje Motinos Dienos minėjimą.

PASIRUOŠIMAS. Draugovės sueigų metu, paukštytės paruošia po mažą dovanėlę mamytei: ar kortelę padaro, išpiešia ir parašo savais žodžiais mamytei sveikinimus ir linkėjimus; ar puodkelį ant rėmelių nuaudžia; ar gėlytę mažam indelyje užaugina.

Į minėjimą reikėtų pakviesti ir močiutes. Gerai žinau, kad visos močiutės su dideliu entuziazmu ir pakilia nuotaika atsilanko į tokias sueigas ir džiaugiasi savo anūkėlių pasirodymu. Gražu pakviesti ir tuntininkę, nes ištikrųjų ji ir yra tunto Mama.

PROGRAMA. Minėjimo sueiga pradedama darniu paukštyčių žygiavimu su dainele: "Paukštytės linksmai žygiuoja, vėliavėlės plėvesuoja..."

Komandos ramiai. Seka draugovės šūkis, būrelių šūkiai, raportai. Draugininkė raportuoja tuntininkei.

Užbaigus oficialią dalį, pradedama programa.

Draugininkė pasveikina visas susirinkusias viešnias. Pabrėžia, kad lietuvaitė paukštytė šiandien atiduoda pagarbą trims mamytėms: Motinai Marijai, visų mūsų Globėjai; Tėvynei Lietuvai, kurią mylime ir už jos laisvę meldžiamės; ir savo brangiai mamytei, kuri kasdien mumis rūpinasi.

Visa draugovė stovi būreliais pusračiu. Kiekvienas būrelis turi eilėraštį ir dainelę. Eilėraštis taip išdalinamas, kad kiekviena paukštytė galėtų viena ar dviese padeklamuoti po eilutę ar po punktelį. Padeklamavus eilėraštį, visas būrelis padainuoja jam skirtą dainelę. Po to seka kitas būrelis ir t.t.

PAVYZDYS

MĖLYNASIS -
NEUŽMIRŠTUOLIŲ BŪRELIS
(Didžiausios paukštytės)

Marija, Motina šventa,
Tau mano gėlės, Tau malda.
Tau mintys gražios ir darbai,
Vaikystės metų rūpesčiai.

Globok svajones ir planus,
Globoki šeimą ir namus,
Mamytę, tėtį, sesutes,
Broliuką ir laukų gėles.

Mokytis, melstis ir klausyt,
Marija, mane išmokyk.
Šypsotis, dirbti ir dainuot
Ir Tau už viską padėkot.

Visas būrelis arba net ir visa draugovė, sugieda "Marija, Marija" 1 punktelį.

ŽALIASIS -
EGLUČIŲ BŪRELIS
(Iš eilės mažesnės)

Vytė Nemunėlis

Toli, už jūrių marių,
Tėvynė Lietuva,
Toli, kai pagalvoju,
Net sukasi galva.

Užaugo ten mamytė
Lietuviškuos laukuos,
Kukavo jai gegutė
Ir man ji užkukuos.

Gyveno tenais tėtė,
Prie Nemuno krantų,
Tenai ir aš sugrįšiu,
Tenai sugrįšk ir tu.

DAINA: ž. V. Nemunėlio,
muz. F. Strolios

Grįšim, grįšim, ten, kur teka
Nemunėlis ir Neris,
Kur pavasarį ant tako
Obelų žiedeliai kris.

Kur gegutė užkukavo
Mums per sodą skrisdama,
Kur lopšely užliūliavo
Mus pirmais sapnais mama.

GELTONASIS -
PURIENŲ BŪRELIS
(Mažosios)

J. Degutytė

Man mamutė, kaip saulutė,
Negaliu be jos išbūti.
Noriu valgyt, noriu miego,
Pas mamutę vis atbėgu.

Jai paglostysiu rankelę,
Duosiu žemuogių kraitelę,
Man mamutė, kaip saulutė,
Negaliu be jos išbūti.

DAINA: "Pas močiutę augau, valelę turėjau..."

RAUDONASIS -
AGUONĖLIŲ BŪRELIS
(Pačios mažiausios)

Aš Lietuvos laukų mergytė,
Mamos esu gera dukrytė,
Gražiai lietuviškai kalbu
Ir padainuoju daug dainų.

DAINA: "Močiute, širdele, tai tau, tai tau..."

Po šio mažo montažėlio, draugovė greit persigrupuoja ir sustoja trikampiu, pačios mažiausios priekyje. Dainuodamos "Žemė kėlė žolę", atlieka plastikos judesius. Rankose paukštytės gali turėti gėlytes ar jų pačių padarytas saulutes, išpuoštas įvairiais ornamentais. Gražu bus tada, kai visos turės vienodus daiktus.

Pabaigus programą, visos paukštytės ramiai ir tvarkingai paima savo dovanėles ir gėlytę ar dvi (močiutei) ir dainuodamos "Tu mano motinėle, močiute sengalvėle", eina prie savo mamyčių ir močiučių ir jas apdovanoja. Čia draugininkė padėkoja tuntininkei už jos rūpestį, vadovaujant sesėms ir įteikia jai gėlytę ar dovanėlę.

Seka vaišės: kavutė ir pyragėliai.

s. Janina Mikutaitienė
LSS Jaunesniųjų
Sk. Skyrius

Pasibaigus lankymo metui, skaučių stovykloje atsirado brolis.

- Aha, broli, pabėgai iš savo rajono?

- Ne, sese, nepabėgau. Mano draugininkas apsidžiaugė kai išėjau.

APKALBAMA IR PERSEKIOJAMA PIENĖ

- Mamyte, žiūrėk, kokią radau gėlytę! - šaukia Raselė. - Ar galiu ją nuskinti?

- Oi, vaikeli, tai pienė, negera piktžolė. Iš kur ji čia atsirado mūsų pievelėje? Tuojau išpiausiu ją su visa šaknim ir išmesiu. Ji neduoda žolei gražiai augti.

- Ar tau negaila gėlelės? - klausia Raselė. - Ar ji tikrai tokia negera?

*

Pienė, daržovė ir seniai žinoma vaistažolė, giliai į Amerikos žemyną šaknis įleidusi emigrantė iš Europos. Čia ji aršiai persekiojama, nes, glausdamasi lapais prie žemės - gindama savo teritoriją - trukdo kitiems augalams augti. Ypatingai neapkenčiama ji rūpestingai prižiūrimame žolyne.

Pienė pilna baltų sulčių, todėl ji ir gavo savo vardą. Jos šaknys ilgos, net kelių pėdų, ir turi šalutinius plaukus - šakneles; žiedai auksiniai, iš tikrųjų sudėti iš daugybės atskirų žiedelių; jie kvapūs ir bičių mielai lankomi. Žiedų stiebeliai tušti vamzdeliai.

Nužydėję pienės žiedai tampa sidabriniais rutuliais, laukiančiais gero vėjo, kad jų sėkliukes kaip parašiutus nupūstų ir paskleistų po platųjį pasaulį.

Kartais ir vaikai linksmai "užpučia žibintą" ir galvoja: "Kažin kur sėklelė nukris ir apsigyvens!"

PIENĖ - DARŽOVĖ IR VAISTAŽOLĖ

Pienės jauni lapai tinka salotoms ir taip pat gali atstoti špinatus. Jie valo žmogaus kraują ir kovoja su kepenų ligomis, ypač geltlige. Pienės sultys stiprina žmogų ir švelnina vandenligę. Tuo tarpu šaknys daug kur praverčia vaistininkams ir gali atstoti kavą.

Tartum to viso neužtektų, pienių žiedų sultys naudojamos likeriams ir vynui.

*

Gražią, saulėtą dieną, kada norisi traukti į gamtą, pajusti jos pulsavimą ir grįžti atsigaivinus; kada savas kailis per ankštas ir širdis veržiasi į tolį, tartum laimė tavęs ten lauktų, atsidūriau aikštelėje už miesto. Vienoje jos pusėje žaliavo krūmai ir medžiai, o kitoje buvo atšlaitė.

Žvilgsnis galėjo apimti tolumas ir pasiganyti mėlynajame danguje su plaktos grietinėlės debesimis.

Priėjau prie atšlaitės krašto ir iš karto nustojau kvėpavusi: prieš mane tiesėsi didžiulė pieva su žydinčiom pienėm.

Ne, pabandysiu rasti tinkamesnių žodžių vaizdui aprašyti: kiek akys galėjo aprėpti, žaliam, švelniam kilime spindinčioje saulėje žibėjo tūkstančiai auksinių žiedų - neužmirštamų žiedų.

*

Prisimenu save - prieš daugybę metų pagal kalendorių, taip neseniai pagal jausmus - ganančią ožkelę panašioje žydinčioje pievoje Nevėžio pakrantėje.

Sėdžiu žolėj ir darau karolius iš pienių stiebelių - ne sau, o Cibei, mūsų užsispyrusiai, mekenančiai ožkai.

Iš kiekvieno stiebelio darau lankelį, jį jungiu su kitu ir gaunu grandinę, kurią užbaigiu žiedų medalionu.

Papuošalas tinka Cibei, ir ji tai žino: nors kartą mielai leidžiasi vedama namo per kelias Panevėžio gatves.

Buvau laiminga ir tada dar nežinojau, kad pienė "tokia negera".

P.P.

Dabartinė Akademikių Skaučių Draugovės Centro Valdyba. Iš dešinės: t.n. Lydia Jadviršytė, t.n. Julytė Sakalauskaitė, t.n. Dalia Eidukaitė, fil. Ramutė Bartuškienė, fil. Virginija Sabaliūnaitė, pirm., t.n. Loreta Grybauskaitė.

Nuotr. E. Butėno

AS SUSIPAŽINKIME

Akademikių Skaučių Draugovės Centro Valdyba, 1973.IX.16 Čikagoje, pasiskirstė pareigomis sekančiai: Pirmininkė: fil. Virginija Sabaliūnaitė (3206 W. 67th Street, Chicago, Ill. 60629), pirmininkės pavaduotoja: t.n. Julytė Sakalauskaitė, iždininkė: t.n. Lydia Jadviršytė, kandidačių globėja: fil. Ramutė Bartuškienė, sekretorės: t.n. Loreta Grybauskaitė, t.n. Dalia Eidukaitė. Ši valdyba perėmusi pareigas iš 1972 m. valdybos 1973.IX.22 pradėjo eiti pareigas. CV-ba reikalus aptars ir vykdys demokratišku būdu.

Pirmasis valdybos uždavinys susirišti su Akademikių Skaučių Draugovės skyriais, palaikyti glaudžius ryšius, atgaivinti mirusius skyrius ir steigti naujus, bei išleisti kandidačių konspektą. Kad tai būtų lengviau įvykdyti, pirmininkė pasiūlė ir valdyba sutiko pagloboti po du ar tris skyrius. Tokiu būdu palaikomi ryšiai padėtų greičiau mums suartėti.

1974 metai Akademinio Skautų Sąjūdžio Jubiliejiniai metai. Š.m. spalio mėn. 16 d. sueina 50 metų, kaip 1924 m. Lietuvos Universitete Kaune, įsisteigė Studentų Skautų Draugovė, vėliau išaugusi į Korp! Vytis, ASD ir FSS. Šių metų vasaros gale bus suruošta studijų savaitė - stovykla, atžymėti 50 metų nueito kelio.

Studenčių Skaučių Dr-vė anais laikais Lietuvoje ir dabartyje, gyvai reiškiasi skautiškam-visuomeniniam gyvenime. Pabrėžia meilę artimui, pagarbą žmogui. Sukūrusios studenčių skaučių tradicijas Lietuvoje, stengiasi jas išlaikyti, ruošiasi profesiniam darbui ir laiko svarbiausiu tikslu sąmoningos lietuvaitės ugdymą ir savęs tobulinimą. Nuoširdžiai bendradarbiauja su broliais, kurie sudaro Korp! Vytis eiles. Baigusios studijas, sukūrusios šeimas, bei dirbdamos profesinį darbą neatitrūksta, bet įeina į Filisterių Skautų Sąjungą.

Taigi mielos Sesės studentės, jei jūsų vietovėje ir nėra Akademikių Skaučių Draugovės skyriaus, jūs vistiek galite tapti ASD nare. Čia rasite draugiškumą, meilę ir reikalui esant, pagalbos ranką. Centro valdybos narės yra jaunos ir užsidegusios entuziazmu dirbti ASD labui. Kviečiame kreiptis į aukščiau patiektą CV-bos sąrašą. Jos suteiks jums visas žinias ir įjungs jus į šią gražią 50 metų veikiančią studentišką-skautišką organizaciją, kurios šūkis yra Ad meliorem! - Vis geryn!

ASD Centro Valdyba

Čikaga 1974 m.

Mielam "Skautų Aido"
Redakciniam Kolektyvui!

Švęsdamos "Kernavės" Tunto 15-kos metų sukaktį, mes skiriame šį leidinį Jums su seseriškais sveikinimais. Mes džiaugiamės mūsų sesių darbštumu ir kūrybingumu - ir tikimės, kad iš jų tarpo išaugs naujų bendradarbių mūsų skautiškai spaudai, ypatingai mūsų "Skautų Aidui"!

"Kernavės" Skaučių Tuntas

KRAUJAS CHEMALOS ĮLANKOJE

olumoje matėsi kalnų grandinės - ten buvo Meksika, o aplink bangavo Ramiojo Vandenyno plotai. Mūsų mažas pasaulis tuose didžiuliuose vandens plotuose buvo ilgastiebis barkantinos tipo burlaivis: - tristiebis laivas, kurio priekinis stiebas turi rėjines (skersines) bures, o kiti du stiebai dažniausiai turi gafelines bures, t.y., trikampiui įžambiai nupiovus viršūnę ir prie likusios dalies - viršuje pritvirtinus ilgą kartį, vadinamą gafeliu. Stiebas su rėjomis buvo apie 130 pėdų aukščio, todėl jūreiviai viršutines bures vadino mėnulio, dangaus ir panašiais vardais. Jau 50 pėdų aukštyje nejaukiai jaučiamasi, tai ką kalbėti, kai užlipama ant aukščiausiai stovinčios rėjos bures surinkti!

Pats laivas buvo norvegų pastatytas ir naudojamas prekybos laivyno kadetams apmokyti. Dar ir dabar didesnės jūrinės valstybės turi mokomųjų burlaivių, kuriuose pradinį apmokymą gauna karo bei prekybos laivynų būsimieji karininkai, kapitonai ir jų padėjėjai. Tai gal geriausia jaunimo auklėjimo mokykla, kurioje drauge būdami jaunuoliai įgyja jūreiviui ir vadui reikalingų žinių, stiprėja fiziniai, išmoksta kartu dirbti ir vienas antru pasikliauti nelaimėje. Anglosaksai ir vokiečiai tokius laivus vadina "Windjammer". Kartą aiškinomės, ar tas žodis yra vokiškas ar angliškas. Naudojamas abiem kalbom, tik turi skirtingas prasmes.

Aš ant šio laivo užlipau pasipraktikuoti astronominėje navigacijoje: poros savaičių viešnage norėjau susidaryti apytikrį vaizdą, kaip ėjosi burinės laivų gadynės jūreiviams.

Anksčiau sakyta, jog senais laikais laivai buvo mediniai, o jūreiviai kaip iš plieno. Šiais laikais dažniausiai yr[illegible] atvirkščiai. Gyvenimas, [illegible]ai darant pažangą, da[illegible]engvesnis. Tas pats ir lai[illegible]uose: dabar juose yra dyzelio

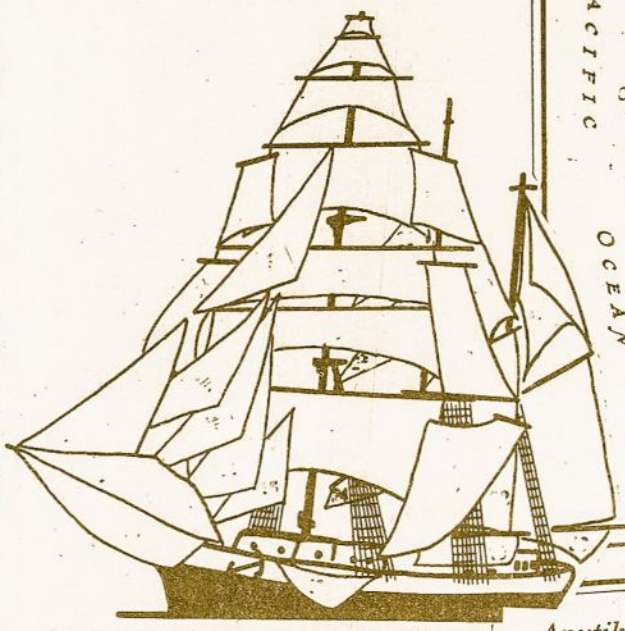

Tai mūsų barkantina: ilgis - 149 pėdos, turi 34 bures, statyta 1908 metais.

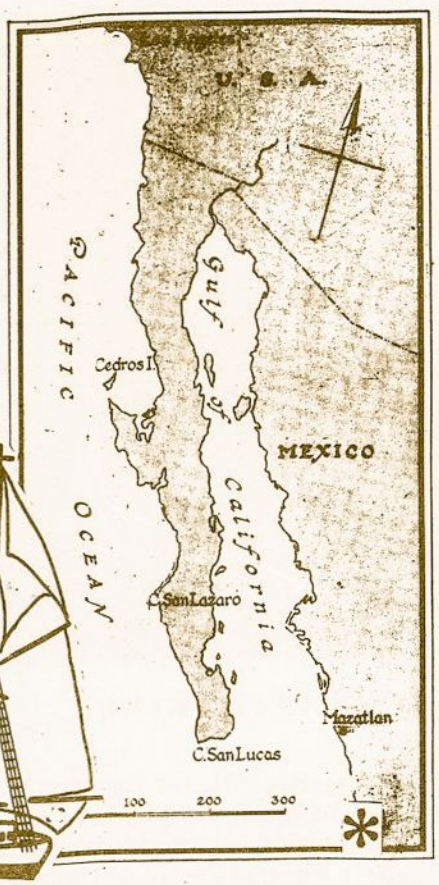

Apytiksliai, žvaigždute pažymėtoje vietoje, randasi Chemala įlanka.

mašinos, elektra, radijas, šaldytuvai. Nelaimei ištikus, kaip ir su šiuo laivu įvyko plaukiant į Tahiti salą, nesunku ir pagalbos prisišaukti. Laivą tuokart pagavo 40 jūrmylių per valandą pasatų vėjas. Turimų vandens siurblių neužteko ir teko šaukti pakrančių apsaugos malūnsparnius, kurie atgabeno papildomus siurblius. Senais laikais laivas gal būtų dingęs be žinios. Jau ir man plaukiant, laivas turėjo sunkumų, nes siurbliai dirbo beveik visą laiką, ypač kai bangavimas buvo aukštesnis.

Laivo įgulą sudarė daugiausiai jaunimas: jaunas kapitonas bei padėjėjai ir jaunos merginos. Pastarųjų būta apie ketvirčio visos įgulos. Merginos ir moterys dirbo daugiausiai prie švaros palaikymo, bet taip pat tampė virves, kalė rūdis ir dažė.

Virėjas, berods, ispanų kilmės, anksčiau viręs karo laivyno jūreiviams, valgį tikrai puikiai gamino. Kai kurios merginos, prie jo paplovusios indus, susigalvodavo, kad ir jos jau galinčios virti. Taip viena keleivė, plaukusi šia barkantina, pasisakė mokanti virti. Buriuojant į Havajus, nuo jos virimo vos nesusirgau: į kiaušinienę beveik litrą acto suvarydavo!

Mano instruktorius buvo geras navigatorius, buvęs prekinio laivo kapitonas. Pradėjo čia dirbti eiliniu jūreiviu, o man plaukiant buvo paskirtas (po metų praktikos) pirmuoju padėjėju. Jis man daug padėjo primirštus dalykus praktikoje pakartoti, taip pat ir naujesnių būdų parodė. Kartu plaukė ir jo žmona, kuri ėjo medicinos sesers pareigas.

Buriuojant tolyn į pietus, oras pamažu šilo. Pakelėje kartais matydavome išnėrusius į paviršių pūkščiančius banginius, praskrisdavo žuvėdros ar į jas panašūs

paukščiai, karmoranai. Būriu pralėkdavo jūrų kregždės. Po dvejeto dienų buriavimo atsiradome netoli Chemalos įlankos. Artėjant prie kranto, tolumoje pro žiūronus matėsi atskirų trobelių stogai ir ilgas paplūdimys. Įlanka nebuvo saugi vieta stipriam vėjui pagavus, bet arti nieko geresnio nebuvo.

Įlankoje jau radome du amerikiečių kreiserius, kurie buvo užsukę maudytis ir žvejoti. Įlankoje buvo ir gėlo vandens lagūna, kurią padarė įtekantis upelis. Vieta buvo puiki - įlankoje paplaukioti ar lagūnoje pabraidyti, todėl įgula nubalsavo neskubėti ir čia praleisti dar vieną dieną.

Kitą rytą meksikiečių žvejai atplaukė su didele motorine valtimi ir prisišliejo prie mūsų laivo šono. Valtis buvo pilna didžiulių vėžlių. Tie vėžliai Meksikos vakarinėje pakrantėje baigia išnykti, todėl valdžia draudžia juos gaudyti. Bet kas šioje menkai apgyventoje vietovėje žvejus prižiūrės? Mūsų virėjai paėmė dalį vėžlių mėsos, o daugelis iš įgulos įsigijo vėžlio šarvus, kuriuos pastatė įvairiose vietose išdžiovinti.

Vėžlius mėsinėjo valtyje, nevalgomas dalis metė už borto, todėl mūsų inkarvietę apsupo spiečiai įvairiausių paukščių. Žiūrint įvaltį, vaizdas buvo klaikus: mėsinėtojai apsitaškę krauju, kraujas telkšojo visur. Vėliau viską išpylė už borto ir sugadino mums maudymąsi, nes bijojom, kad, pajutę kraują, neatplauktų rykliai. Reikėjo keltis į krantą, kur paplūdimys buvo puikus ir tęsėsi tolumon. Įgula nubalsavo čia praleisti visą dieną, todėl virėjas nusprendė patiekti pietus krante. Valgėme vėžlių mėsą, apibarstytą smėlio grūdeliais, nes vėjas juos visur nešiojo.

Grįžus atgal į įlanką, atvyko dar dvi jachtos: viena - trimaranas iš Kanados Vancouverio pakeliui į Havajus, o antra - amerikiečių. Gal apie 10 val. vakaro, mūsų laivui ruošiantis išplaukti, maža valtele atsiirklavo trimarano savininkas ir pasiteiravo, ar mes neturime benzino jo Wankelio varikliui. Kadangi mūsų laivo gelbėjimosi valties užbortinis variklis buvo sugedęs, tai buriuotojui iš Vancouverio pasisekė - jis gavo atliekamą benziną. Tuo pat metu į įlanką įslinko apie dešimt vidutinio dydžio žvejų laivų, greičiausiai, trumpam poilsiui, nes blogo oro neprasimatė.

Jūreiviai sako, kad varikliai ir motorai turi blogą įprotį: neveikti arba neužsivesti tada, kai jie labiausiai reikalingi. Taip ir šį kartą pasitaikė: sugedo mūsų laivo hidrauliniai inkaro pakėlimo įrenginiai. Tamsoje nelengva surasti, kas ir kur sugedo, todėl teko pavartoti raumenų jėgą: gerą valandą tempėme virves iki devinto prakaito. Esant priešingos krypties vėjui, teko panaudoti dyzelio mašinas.

Greitai tolo užsiinkaravusių laivų žibintai, o netrukus aplink laivą viešpatavo tik naktis ir jūra...

j.v.s. B. Stundžia

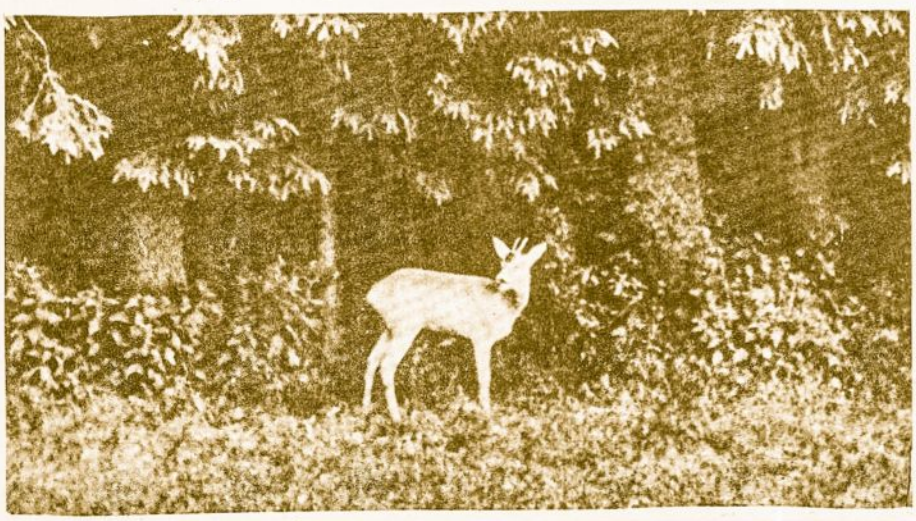

SKAITYTOJAI RAŠO

(atkelta iš 2 pusl.)

... Tapau "Šatrijos" tunto Skautų Aido platintoja - rūpintojėle. Sudariau 1974 m. veiklos planelį, kurį bandysiu kaip nors įgyvendinti. Šio darbo yra trys dalys:

1. Toronto Kaziuko mugės lankytojus papuošti tradicinėmis širdelėmis, su šūkiu "Remkime Skautų Aidą".

2. Balandžio mėn. skelbti Skautų Aido vajų po pamaldų trijose bažnyčiose ir Lietuvių namuose su šūkiu "Skaitykime ir platinkime Skautų Aidą".

3. Suruošti Skautų Aido vakaronę lietuviškoje vasarvietėje.

Pirmąjį plano punktą, broliams padedant, jau įvykdėme. Rezultatai - $200.00. Antrasis punktas reikalauja daugiau jėgų. Skautininkių sueigoje drįsau prabilti į seses ir sudarėme Skautų Aido rūpintojėlių būrelį. Mano talkininkės - V. Kalendrienė, D. Garbaliauskienė, Mažeikienė, Tarvidienė, V. Grybienė ir O. Indrelienė.

Linkiu visiems Jums ištvermės ir kantrybės.

ps. Birutė Abromaitienė
Canada

Ačiū visiems už laiškus:

Broliui Vladui, kuris šiais metais prisiuntė virš 70 Skautų Aido prenumeratų.

Sesei Birutei - ji kas metai suorganizuoja numerio išleidimą.

Broliui Broniui linkime sėkmės su korespondentais Australijoje, o mes čia irgi nepasiduosime.

Sesei Danutei - rajonų vadai ne savo noru paklydo Pirmijoje, aš juos paklaidinau ir atsiprašau.

Sesė Alė

Stirnelė Lietuvos miške

RAŠTIJA

SVIRPLYS

Ėjo vaikas į aikštelę
Pasigauti vabalų.
Pasigavo skruzdėlytę,
Vorą, žiogą ir musytę.

Bet tas vaikas nori svirplio
Ir surasti vis negali,
Tik staiga tyloj išgirdo
Mažą, ploną jis garselį.

Pasiklausė, pažiūrėjo
Ir kampe jis pastebėjo -
Gražų svirplį su sparnais.

Tyliai slinko ir pagavo!
Laiko rankoj savo "svirplį".
"Ai-ai-ai - paduokit ledo,
Vietoj svirplio - kanda širšė!"

Audrius Viktora
Lituanicos tunto
Rambyno draugovės skautas

Paukštyčių Šventėje ir žaidimai linksmesni - net ir su sese drauginke galima pažaisti! Chicagos Kernavės Tunto paukštytė Audronė Jakubauskaitė vikriai riša šlipsą ps. Aušrai Klimienei "šlipso estafetės" žaidime.

Nuotr. A. Grigaičio

Ginta Remeikytė, Kernavės t. Sesė Ginta už savo eilėraščius laimėjo premiją ASS Chicagos skyriaus suruoštoje Kūrybos šventėje.

ANSAMBLIS

Einam šokti ir dainuoti,
Šokį, dainą repetuoti,
Pakeliui mes išdykaujam
Ir prieš pamoką juokaujam.

O mūs mokytoja griežta:
Jau penkiolika prieš šeštą
Sušvilpia balsiai švilpuku,
Mes sustojam ratuku.

Šokam polką ir dainuojam,
Kelias dainas repetuojam,
Šokam šustą ir suktinį
Kaipo šokį paskutinį.

Ginta Remeikytė

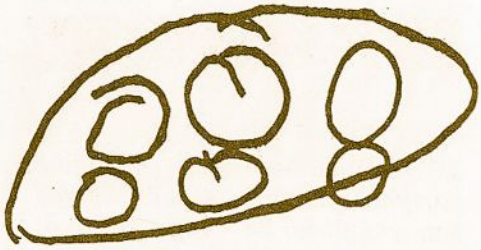

Saulė
Brakauskaitė, 6m.

Aš bandžiau kitas sugauti... man labai patiko.

Lina Jarūnaitė, 10 m.

"Žibutės" myli savo draugininkę sesę Dalią Graužinytę.

ŽIBUTĖS ANT LEDO

Kovo 17 d., "Aušros Vartų" tunto jaunesniųjų skaučių "Žibučių" draugovė nutarė iškylauti ant ledo. Nors ledas jau visur buvo ištirpęs, mes važiavome į "Willow Springs Ice Chalet". Ten ledo kiek tik nori! Užsidėjome pačiūžas ir prasidėjo linksmybės. Tuojau paaiškėjo, kad mūsų paukštytės geriau čiuožia už vadoves. Labai linksmai praleidome popietę.

Sesė Dalia, draugininkė

Aš čiuožiau ratu aplink. Tada nuėjau nusipirkti žalių ledų. Ledai buvo žali, nes buvo šv. Patriko diena.

Liana Vaičiulytė, 10 m.

Aš daug kritau ant ledo, nes jau senai buvau čiuožusi. Viduryje ledo buvo keturios mergaitės. Jos mokėjo labai gerai čiuožti.

Natalija Mackevičiūtė, 7 m.

"Willow Springs Ice Chalet" buvau pirmą kartą. Mes žaidėme daug žaidimų. Visos mokėjo gerai čiuožti ir man labai patiko.

Viktorija Izokaitytė, 8 m.

Nemėgstu, kai berniukai mus trukdo. Aš išmokau čiuožti.

Saulė Brakauskaitė, 6 m.

Kartais aš kritau, bet man vistiek patiko.

Kristina Izokaitytė, 5 m.

Šioje iškyloje aš čiuožiau pirmą kartą. Labai daug kartų nugriuvau, bet man vistiek patiko.

Lina Didžbalytė, 8 m.

Buvo šalta, bet smagu!

Rasa Zigaitytė, 9 m.

Liana Vaičiulytė, 10 m.

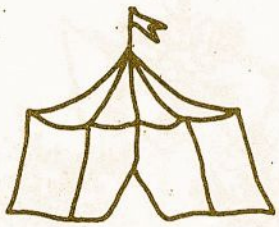

VASAROS STOVYKLOJE

Artėja stovyklavimo laikas. Visokias turime svajones: susitikti su kitais skautais, pasportuoti, maudytis, dalyvauti programose, gal parinkti medžiagos savo gamtos rinkiniams.

LAUŽAI. Dalyvausime laužuose, jiems galima iš anksto ruoštis. Turiu galvoje ne tik skiltis ir draugoves, bet atskirus skautus, skautes.

Ar žinai ką nors įdomaus ar sumanaus, kuo galėtum palinksminti arba gražiai nuteikti visus prie laužo? Gal dviese ar tryse inscenizuotumėte mįslę, dainą, pasaką? Pavaizduotumėte kokį nors įvykį iš skautiško gyvenimo? Bet visuomet rūpinkitės nieko skaudžiai nepajuokti - ypač kitų tautybių - ir nesigriebti nešvankių dalykų: jie nėra juokingi, o tiktai rodytų neišauklėjimą ir blogą skonį.

Jei numatai vaidinimėlį, dėl visa ko pagalvok apie kostiumus. Gal neviską, bet vieną kurį nors daiktą, pvz. pariką (dirbtinius plaukus), reiktų įsidėti į kuprinę ar kelionės maišą. Grimas, veidui dažyti pieštukai ir dažai, gali irgi būti labai naudingas.

Tai pagalvok jau namie, kaip galėtum prisidėti, kad laužai būtų vis įdomesni ir įvairesni.

Stovykloje pasisiūlyk laužavedžiui, gal jis kaip tik ieško tinkamo dalykėlio.

GAMTOS RINKINIAI. Renkame visokių daiktų, jų tarpe akmenis, kriaukles, lapus, gėles. Ir čia reikia truputį iš anksto pasiruošti: kriauklės, pavyzdžiui, turi atsargiai būti sudėtos iš namų atvežtoje kartoninėje dėžėje, kad nesubyrėtų.

Akmenys sunkūs, todėl reikia apskaičiuoti, kiek jų gali saugiai parsigabenti.

Lapams ir gėlėms sudėti reikia atsivežti tinkamą sąsiuvinį arba knygą, kad galima būtų rinktus daiktus tvarkingai sudėti tarp puslapių. Kokia nauda iš skintų ir vėliau numestų daiktų? Kaip tik to norime išvengti. Net nedidelė knygutė, su savim nešiojama, gali laikinai patarnauti, kol grįžtame iš iškylos į savo palapinę.

Visuomet tinka užsirašyti, kur ir kada daiktas rastas. Namie tos žinios vėliau papildomos.

Prie vieno ežero netoli Hamiltono pastebėjau daugybę suakmenėjusių kriauklių: tai buvo netikėtas, laimingas radinys. Pennsylvanijoje buvo savotiškų plokščių akmenų, kurie tiko graviruoti, t.y. paveikslams raižyti. Iš kitur parsivežiau visokių formų ir net labai margų akmenėlių.

Visur gali pasitaikyti kas nors nepaprasto, įdomaus. Stebėkime, branginkime, pažinkime gamtą.

v.s. O. Saulaitienė

AKADEMINIO SKAUTŲ SĄJŪDŽIO 50-ties metų jubiliejinė stovykla-studijinė savaitė įvyks š.m. rugpiūčio 25 - rugsėjo 2 d.d. Dainavos stovyklavietėje.

Visi A.S.S. nariai ir jų šeimos yra kviečiami šioje stovykloje dalyvauti.

PADĖKA

Hamiltono vilkiukai ir jų tėvai dėkoja Toronto skautų vadovams, fotografui ir svečiams, atvykusiems į mūsų sueigą š.m. kovo 18 d. ir padėjusiems išspręsti mūsų skautiškas problemas.

Taip pat nuoširdus ačiū tėveliams, parūpinusiems mums vaišes.

J. Šaudinaitis
Vilkiukų instruktorius

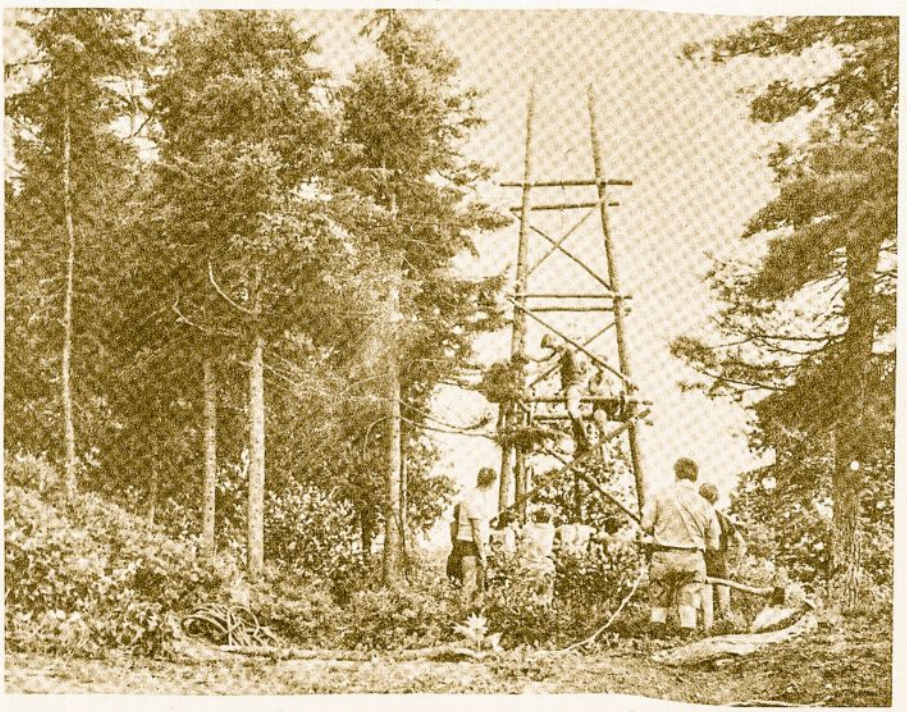

Kaziuko mugė

CHICAGOJE

Tolimas kelias į Vilnių, į verbomis marguojančią didžiąją Kaziuko mugę. Daug arčiau yra Chicagos Jaunimo Centras, į kurį mūsų skautai ir skautės per visą šeštadienį, kovo 2 d., vežė įvairiausias gėrybes.

Ilgais žiemos vakarais tuntų meistrai, vadovai, jaunimas dirbo iš medžio, metalo, šiaudų, gintaro ir audinių visokius rankdarbius, kurių ne vienas grožiu pralenkė tautinės dailės gaminius Vilniaus parduotuvėse.

Į šešioliktą Chicagos Kaziuko mugę skaučių Aušros Vartų tuntas atvežė meniškas medžio lėkštes, naujas žvakides, puikiai pagamintus geležinius vilkus, vyčius, sieninės koplytėles, dėžutes, paveikslus, diržus, pagalvėles, audinius.

Kernavės skaučių tuntas demonstravo naujo stiliaus rankšluostines, labai meniškas medžio gėles, statulėles, žvakides, lėkštes, lėles, margučius ir dėžutes. Jų paviljone margavo Vilniaus verbos ir daug kitų meistriškų rankdarbių: ypatingai dėmesį atkreipė jaučiai ir velniai.

Jūrų skaučių Nerijos tuntas šiais metais atvežė daug individualių rankdarbių, kuriuos dar šeštadienio vakare pirkėjai išgrobstė. Patys įdomiausi buvo skruzdė su žiogu, Neptūnas, ragana ir gintaro paveikslai. Puikūs buvo medžio drožiniai - paveikslai: rugiagėlės, vaidilutės, šokėjai. Dailūs buvo kryžiai, koplytėlės, vazos, grybai, vyčiai, dėžutės ir virtuvės indai.

Didysis skautų Lituanicos tuntas privežė į mugę penkių modelių koplytstulpius, kuriuos, nežiūrėdami aukštų kainų, lankytojai anksti išpirko. Gausu čia buvo rankšluostinių, knygų atramų, žvakidžių, dubenų. Čia rymojo kryžiai, metaliniai koplytstulpiai, o greta virtuvės įrankių pirkėjų laukė ir sūrių slėgtuvas.

Akademikai skautai mugėje pastatė knygyną. Greta daugybės lietuviškų knygų gulėjo gražios kanklės, plokštelės, pašto ženklai.

Pasitaikius vasariškam orui (temperatūra siekė 80 F!), į mugę suvažiavo labai daug svečių.

- Labas, Irena! Net iš Omahos atbildėjote?! - spaudžiau kairę skaučių tuntininkei.

- Išbandyk laimę loterijoje, kviečiau prof. dr. Romą Viskantą, su visa šeima atvažiavusį iš Purdue universiteto Indianoje.

- Sveikas, Kazimierai! - bičiulis spaudė senai bematyto kolegos ranką. - Mugėje sutinki žmones amžiais nematytus! Šiandien užmiršta benzino krizė - automobiliui pastatyti vietą suradau už kelių kvartalų.

- Aš dar niekada nemačiau tiek žmonių! Kaip per dainų šventę Amfiteatre! - stebėjosi svečias.

Mugės svečius skautės ir skautai sutiko išsirikiavę darniomis, ilgomis gretomis. Atvyko lenkų skautės ir BSA atstovai. Mugę atidarė Lietuvos Generalinė Konsulė J. Daužvardienė, lydima Seserijos VSP s. I. Kerelienės, rajono vado v.s. P. Nedo, abiejų vadeivų, tuntininkų ir mugės komendanto ps. J. Jovarausko. Prekyba vyko labai intensyviai. Per tris valandas beveik viskas buvo išparduota, apyvartai siekiant keliolika tūkstančių dolerių, kurie bus paskirti skautiškos veiklos finansavimui per ateinančius metus.

Apatinėje Jaunimo Centro salėje sklido lietuviškų valgių ir giros kvapai. Eilės lankytojų buvo apgulę Kernavės ir Aušros Vartų tuntų valgyklas, kur tėveliai ir vadovės vos spėjo suktis. Jaunimo Centro pirmo ir antro aukštų klasės buvo

Lietuvos Generalinė Konsulė J. Daužvardienė atidaro šešioliktąją Chicagos Kaziuko mugę. Jai padeda Kernavės tuntininkė s. E. Šalčiūnienė ir sesės kernavietės.

- Vaje, kiek čia grožybių! - Sako sesė J. Daužvardienė, lydima Lituanicos tuntininko s. S. Miknaičio ir mugės komendanto ps. J. Jovarausko.

nuotr. M. Deveikio

Laukiame pirkėjų. Nerijos tunto udrytės.

nuotr. B. Juodelio

paverstos kavinėmis, arbatinėmis, žaidimų kambariais. Čia garavo kava, pūpsojo pyragai. Ypač įdomiai buvo išpuoštos šios kavinės: jūrų skaučių "Jūros dugnas", skautų vyčių "Beržo" būrelio "Pietų Pacifiko sala", Aušros Vartų tunto "Čigonų laužavietė", Kernavės tunto "Cirko kavinė", gintarių "Baltijos" įgulos arbatinė ir Akademikų Pogrindis, kur "pragaro liepsnų" apsupti jauni akademikai dainavo apie Rako mišką ir vaišino savo gausius svečius. Jaunimo žaidimo kambarius turėjo oro skautai, jūrų skautai ir Aušros Vartų tuntas: juose skambėjo vilkiukų ir paukštyčių balsai.

Didysis Chicagos lietuvių skautų-čių parengimas - Kaziuko mugė - praėjo. Joks kitas skautiškas parengimas nepareikalauja tiek daug pasiruošimo, tiek laiko ir pastangų, kiek Kaziuko mugė. Taip pat joks kitas skautiškas parengimas neatkreipia tiek daug visuomenės dėmesio, neatneša tiek moralinio džiaugsmo ir finansinės naudos, kiek skautams atneša jų ruošiamos Kaziuko mugės. Ir kol visuomenė taip nuoširdžiai rems skautus-es, tol ir Kaziuko mugės ar panašūs parengimai neišnyks mūsų lietuviškose kolonijose.

j.v.s. Br. Juodelis

WATERBURY, CONN.

Kovo 31 d. įvyko Waterburio skautų ir skaučių Kaziuko mugė.

Pamaldose skautai-ės dalyvavo organizuotai ir su vėliavomis.

Kaziuko mugę pradėjo Šv. Juozapo parapijos klebonas kun. J. Vilčiauskas. Trumpu žodžiu visus pasveikino v.s. A. Saulaitis. Oficiali dalis buvo neilga ir įspūdinga.

Židinio narės paruošė lietuviškus pietus ir pardavinėjo namie keptus pyragaičius bei kavą. O skautai ir skautės vienetais turėjo stalus įvairių savo rankdarbių, rankdarbėlių.

Visiems pasivaišinus ir aplankius skautų-čių stalus, buvo maloni staigmena.

Naujosios skaučių tunto tuntininkės rūpesčiu suorganizuota skautų-čių tautinių šokių grupė, kuri čia pirmą kartą išėjo į viešumą. Jaunesniosios skautės pašoko suktinį, o vyresniųjų šokėjų grupė - net kelis šokius.

Visiems buvo džiaugsmo, kad Waterburis vėl turi tautinių šokių grupę, nes kelerius metus gerai veikusi šokių grupė senokai subyrėjo. Maloni naujiena buvo priimta gausiomis katutėmis.

Skautininkei E. Jasiulevičienei, keliais atvejais buvusiai tuntininke, tų pareigų atsisakius, dabar tuntininke yra ps. Antanina Bulotienė-Kolupailaitė. Skautų vietininkijos vietininku yra seniau tose pareigose buvęs ps. Martynas Čerkus.

Gražiai veikia ir židinys, kuriame dalyvauja skautininkės, kelios vyr. skautės ir nuoširdžios skautų-čių rėmėjos. Židinio pirmininke šiuo metu yra p. Antanina Gylienė.

T.

TORONTE

Kur galima nusipirkti įvairiausių pyragų ir rankdarbių, pavalgyti lietuviškų valgių, susitikti su senais pažįstamais? Kur kitur, jei ne skautų Kaziuko Mugėje?!

Visą rudenį ir žiemą mūsų sesės ir broliai dirbo, plušo, ruošdamiesi šiam turgui. Pagaliau atėjo lauktoji diena. Tėvų Pranciškonų salė pavirto tikra prekyviete. Kiekviena draugovė jiems paskirtus stalus stengėsi kuo įdomiausiai papuošti, prekes patraukliausiai išdėlioti, kad patrauktų pirkėjų akis ir suminkštintų jų širdis. Pavyzdžiui: paukštyčių RŪTOS draugovės stalas kyšojo iš žalių džiunglių, kur stypčiojo rausvi flamingai. TULPĖS draugovė pasipuošė įvairiausiomis pievų gėlėmis (žinoma, popierinėmis). DAINOS draugovės sesės slėpėsi už baltos tvorelės,

Toronto Kaziuko mugę atidaro p-lė Elzė Jankutė ir Kanados rajono vadas s. K. Batūra.

nuotr. Barzdžiaus

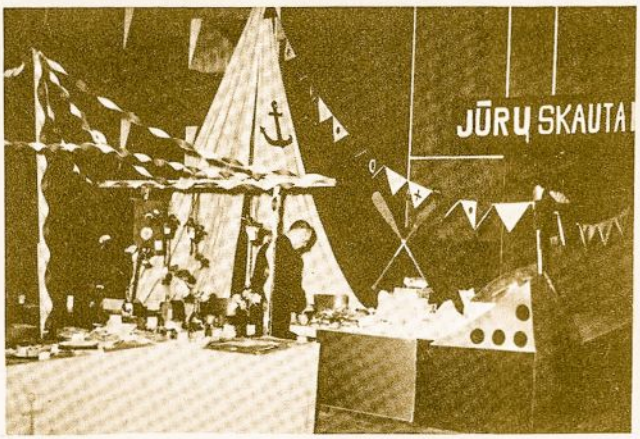

Tyla prieš mugę jūrų skautų kampelyje.

nuotr. Barzdžiaus

Kažin, ar užteks 500 virtinukų? - galvoja skubančios Šatrijos ir Rambyno tuntų mamytės.

apraizgytos vijokliais ir žydinčiais krūmais. Virš MINDAUGO draugovės stalų vienas nelaimingas skautas balansavo ant virvinio tilto per visą mugę. "Broliai, taip negražu! Reikėjo jį pavaduoti ir per tiltą eiti iš eilės!" Ten buvo dar daug daugiau įvairiai papuoštų stalų, vienas už kitą gražesnių.

Kavinėje mūsų tėvų komitetas skubėjo rikiuoti į lėkštes kugelį, cepelinus ir kitas lietuviškas gėrybes. Parodų salę pavertė tikru kaimišku kampeliu mūsų vyr. skautės ir vyčiai. Prie mažų apvalių stalų svečiai gėrė lietuvišką girą, kavą, užsikąsdami dešra ar sūriu ir besiklausydami skudučių - dūdelių melodijų.

Kaziuko Mugę atidarė p. Elzė Jankutė su v.s. K. Batūra, Kanados rajono vadu. Prekyba prasidėjo. Laimės ratai ėmė suktis. Iš laimės šulinių buvo semiamas ne vanduo, o įvairiausios gėrybės. Loterijų bilietų platintojai vis siūlė laimingą bilietą!

Lankytojų buvo daug, triukšmo dar daugiau, kaip tikram jomarke. Bet pamažu stalai ėmė tuštėti. Svečiai, prisipirkę visokių gėrybių, skirstėsi namo. Skautai džiaugėsi papildę savo draugovių kasas ir jau dabar pradėjo planuoti, kaip dar gražiau ir įdomiau, o svarbiausia - pelningiau, suruošti sekančią Kaziuko Mugę.

Jūra

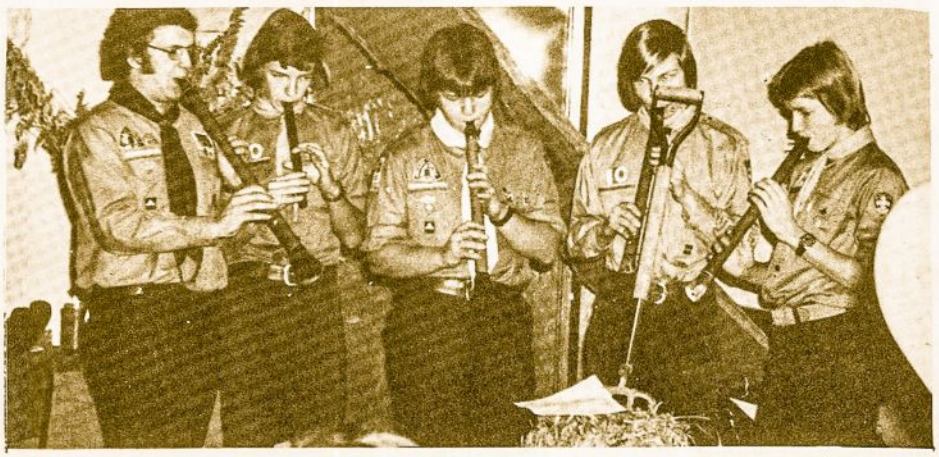

V.s. St. Kairio muzikalinis vienetas linksmina svečius. Iš k. G. Kalinauskas, G. Senkevičius, A. Kalinauskas, A. Stulginskas, A. Senkevičius.

nuotr. A. Šeškaus

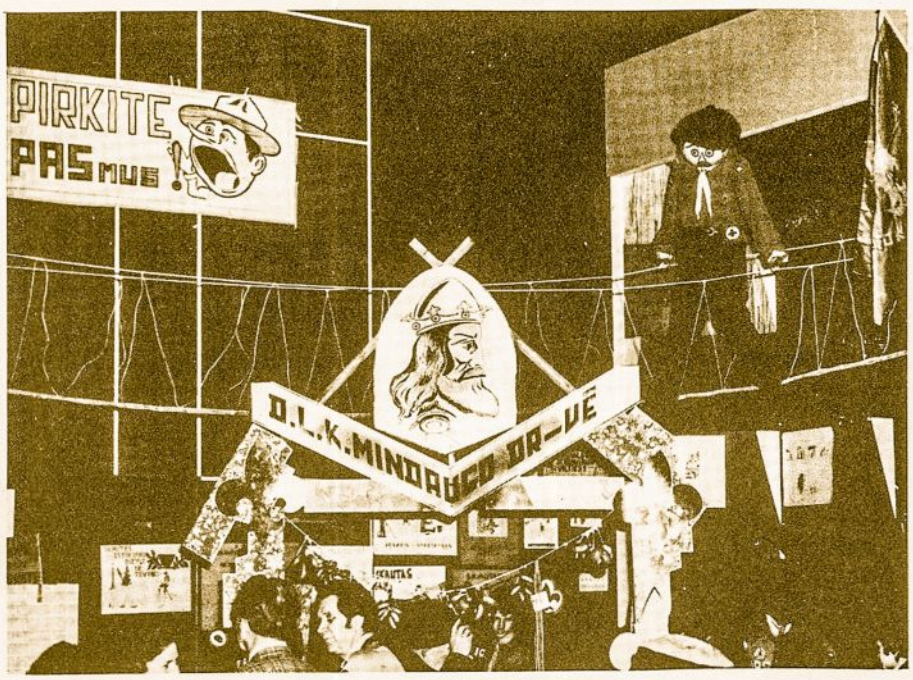

Toronto Mindaugo draugovės "skautas" žvelgia iš aukštybių į mugės svečius.

nuotr. A. Šeškaus

Tulpės draugovės vadovės baigia ruoštis prekybai. Iš k. S. Kazelevičiūtė, D. Draugelytė, D. Barzdžiūtė.

nuotr. Barzdžiaus

puosta.

Turėjome ir pyrago kepimo konkursą, kuriame dalyvavo skautės tarp 10-15 metų. Buvo skiriamos dvi premijos: už skaniausią ir įdomiausiai puoštą pyragą. Skaniausio pyrago premiją laimėjo I. Majauskaitė, o įdomiausiai puošto - skautė kand. A. Gečytė.

Žmonėms buvo smagu dalyvauti mūsų mugėje. Buvo daug jaunimo. Visiems buvo įdomu ir gražu, tik daugelis norėtų, kad kitais metais būtų daugiau gintaro.

Mugei pasibaigus skautai ir skautės padėjo susitvarkyti ir supakuoti likučius kitiems metams.

Vida Bendžiūtė, 14 m.

Detroito skautai su tuntininku s. L. Heiningu, s. Č. Anužiu ir sese fil. I. Sventickaite atvažiavo į Clevelando Kaziuko mugę.

PHILADELPHIJOJE

Mugę pradėjome šv. Andriejaus parapijoje šv. Mišiomis, kurias atnašavo kun. K. Sakalauskas. Skautai ir skautės dalyvavo su savo vėliava. Po Mišių susirinkome į salę. Išsirikiavus, įnešė vėliavą ir po įsakymų buvo paukštyčių įžodis. Visiems labai patiko trumpa sueiga.

Mugę atidarė mūsų klebonas kun. J. Degutis. Žmonėms daugiausia patiko skaučių ir paukštyčių stalas. Mes turėjome daug rankdarbių, pyragaičių, sagčių, paveikslėlių ir kt. Daug kas stebėjosi, kaip mes galėjome viską pačios padaryti.

Vyresnių skaučių stalas buvo irgi labai įdomus. Jos pardavinėjo daug išsiuvinėtų patiesalų, rankšluosčių, žiedų ir degintų medinių dėžučių. Buvo ir atskiras gėlių stalas. Skautai ir vilkiukai tvarkė žaidimus ir pardavinėjo pačių išvirtus saldaininius obuolius. Vyr. skautai pardavinėjo lietuviškas knygas ir plokšteles. Visiems labai patiko lietuviškas maistas. Kavinė kelių mūsų sesių buvo labai gražiai pa-

Neringos tunto vyr. skautės, vadovaujamos ps. D. Kavaliūnaitės su daina pasitinka Seserijos vadoves.

nuotr. V. Bacevičiaus

Neringos tunto tuntininkė v.s. N. Kersnauskaitė sveikina Kaziuko mugės svečius.

nuotr. V. Bacevičiaus

MŪSŲ DIDŽIOJI ŠEIMA

"AUŠROS" STOVYKLA

Metų bėgyje Australijoje "Aušros" tuntas atšventė rajono 25 metų skautavimo sukaktuves. Todėl norėta ypatingai gerai suorganizuoti metinę stovyklą. Tuoj pat iškilo didelė problema - kas galės tai stovyklai vadovauti? Nei vienas skautininkų negalėjo išbūti stovykloje pilnų 10 dienų. Taigi visa atsakomybė buvo palikta jauniesiems - vyčiams ir vyr. skautėms. Sydnejuje abi šios grupės yra labai stiprios - "Geležinio Vilko" būrelis turi apie 20 narių; vyr. skautės - "Šatrijos Raganos" būrelis - taip pat turi apie 20 narių. Kai susijungia šios dvi grupės, susidaro gražus ir pajėgus jaunųjų būrys, kuris noriai ir su įdomumu imasi tunto darbų.

Taigi apie 15 vyčių ir vyr. skaučių jau keletą mėnesių prieš stovyklą griebėsi organizacinio darbo: pirmiausia išsirinko štabą, o paskui paruošė programą.

Stovyklos štabą sudarė: s.v.v.sl. J. Belkus - viršininkas, s.v.sl. D. Gečiauskas - skautų pastovyklės vadovas, v.s.v.sl. E. Žižytė - skaučių pastovyklės vadovė, s.v.v.sl. R. Milašas - stovyklos adjutantas, s.v.sl. G. Sauka ir v.s.pl. G. Viliūnaitė - užsiėmimų vadovai.

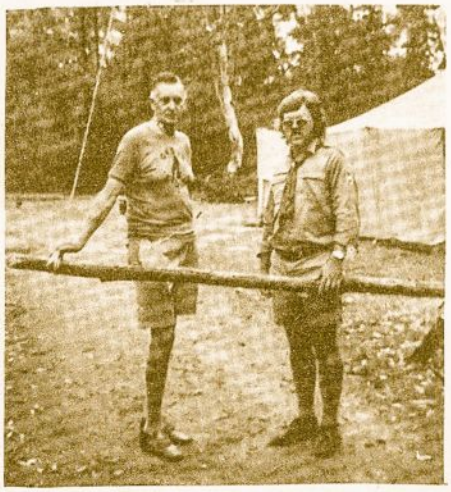

"Aušros" stovyklos viršininkas s.v. v.sl. J. Belkus ir tuntininkas s. B. Barkus.

Keletą mėnesių prieš stovyklą štabas apgalvojo ir nustatė kiekvienos dienos užsiėmimų smulkią programą, jai pravesti paskirdamas dalyvaujančius vyčius ir vyr. skautes. Virtuvės reikalai pavesti s.v. V. Šliteriui ir s.v.pl. A. Mikutavičiui, kuris prižadėjo organizuoti visą stovyklos maistą. Pirmoji pagalba pavesta ps. D. Šliogerytei, kuri yra gailestingoji sesuo.

Nors jau gerokai prieš stovyklą viskas buvo numatyta ir suorganizuota, betgi vyčiai ir vyr. skautės nerimo, ir todėl atvyko vieną dieną anksčiau pastatyti jaunesniesiems palapinių. Stovykla prasidėjo sausio 3 d. (1974) ir baigėsi sausio 13 d. Jau nuo pirmos dienos nuotaika buvo labai linksma. Netaip, kaip kartais būna pirmą dieną, kai ir palapinės nepastatytos, ir maistas nelaiku paruoštas, ir skautukai klaidžioja be tikslo stovyklavietėje. Šį kartą stovykla nuo pat pradžios buvo drausminga. Buvo pabrėžta, kad visi, nors kiek mokantieji, kalbėtų lietuviškai. Kitose stovyklose dažnai pasitaiko, kad pradžioje skautai kalba daugiausiai angliškai ir tik iš lėto pripranta kalbėti lietuviškai. Bet šį kartą vadovybė privertė visus kalbėti lietuviškai visą laiką, nuo pat pradžios. Taip pat žiūrėta griežtos drausmės; žiūrėta, kad viskas būtų laiku padaryta ir kad skautai visada visur laiku atvyktų. Visi užsiėmimai vyko nustatytomis valandomis. Užsiėmimai buvo panašūs, kaip ir daugumoje stovyklų: ruoštasi patyrimo laipsniams, mokytasi specialybių, mazgų, morzės, pionerijos, kelionės ženklų ir t.t. Diskutuota ir teoretiniai dalykai. Brolis

s. Dudaitis, atvykęs vieną rytą, įdomiai pasakojo visai stovyklai apie skautavimo prasmę. Taip pat skautai mokėsi skautijos istorijos, skautų įstatų, įsakymų ir visų kitų teoretinių programos dalykų.

Kiekvieną vakarą po laužo štabas susirinkdavo posėdžiauti; tada jausdavome, kad mes visi pamiršdavom savo asmeniškumus ir drauge dirbom visų stovyklautojų labui. Štabas rūpinosi nevien tik programa, bet kiekvienu skautu: apkalbėdavom kiekvieną iškilusį rūpestį ir stengėmės jį išspręsti.

Pirmas penkias dienas visi džiaugėmės: atrodė, kad viskas geriausiai sekėsi! Bet juk negali viskas visą laiką būti gerai. Šeštą naktį pradėjo smarkiai lyti. Per visą stovyklą oras buvo nekoks - truputį saulės, truputį lietaus, bet ne perdaug. Tačiau tą naktį lietus pradėjo pilti, kaip iš kibiro! Gerai, kad aplink visas palapines buvo iškasti grioveliai, tai nebuvo apsemtos. Ingleburno stovyklavietė patogi, nes čia yra didelė dengta valgykla, kurioje galima pravesti užsiėmimus ir lyjant. O mažiesiems skautukams tai lietus patiko - smagu bėgti per purvą ir taškytis! Tačiau nebegalėjom vesti mažųjų maudytis, ir jie turėjo visą dieną sėdėti po stogu ir mokytis dainų, tautinių šokių ir t.t. Tuo pačiu laiku įvyko 24 val. vyčių kandidatų iškyla. Naktis praėjo neperblogiausiai, bet iš ryto jie labai sulijo ir

LIETUVOS NACIONALINĖ M. MAŽVYDO

grįžo į stovyklą kiaurai permirkę. Vyčiai ir vyr. skautės - kandidataitės - turėjo atskirą programą. Keletas jų išlaikė į I-mą patyrimo laipsnį. Vyčio įžodį davė: Edis Žilinskas (iš Canberros), Rimas Kabaila ir Linas Adomėnas; vyr. skaučių - pl. Violeta Maksvytytė ir sl. Laura Karpavičiūtė. Paprastai stovykloje daug skautų duoda įžodžius ir gauna specialybių ženklus. Ir pas mus daug buvo egzaminuota, bet rezultatų paskelbti stovykloje nebespėjom - lietui be perstojo pilant, teko prašyti tėvus vežti jaunesnius skautus namo, kad nesusirgtų, ir daugumas išvažiavo diena anksčiau prieš stovyklos pabaigą, tad štabas nutarė įžodį, pakėlimus ir kitus rezultatus pranešti tunto sueigos metu, vasario 10 d.

Nors lietus truputį sutrumpino stovyklavimo laiką, vis dėlto gera buvo pamatyti ir įsitikinti, kad vyčiai ir vyr. skautės gali kartu dirbti ir net be vyresniųjų pagalbos pravesti stovyklą pavyzdingai.

vyr.sk. v.sl. Eglė Žižytė

R. Cinka, P. Šalčiūnas ir T. Remys įrodė, kad ir vyresnės skautės gali lentą perskelti.

A. Vaičiulienės nuotr.

VYRESNIŲJŲ SKAUČIŲ SAVAITGALIS UNION PIER

Nutraukėme žiemos tylą "Gintaro" vasarvietėje.

A. Vaičiulienės nuotr.

Neseniai, š.m. kovo 23-24 d.d., pasitaikė gera proga "Aušros Vartų" tunto vyr. skautėms palikti triukšmingą Čikagą ir rūpesčius, kai tą savaitgalį išvykome iškylon į Union Pier.

Savaitę prieš iškylą, oras buvo labai šiltas ir malonus, bet šeštadienį, iškylos rytą, temperatūra nukrito ir pradėjo snigti. Pagalvojom, ką mes darysime su teniso raketėmis, kurias jau buvome susikrovę? Pagalvojome ir apie vadoves, kurios turės mus viduje dvi dienas užimti. Bet viskas išėjo gerai.

Įvairi programa susidėjo iš: "šiukšlinėjimo", kuris išvedė mus į patį miestelį, ieškant gyvų vabalų, dešimt svarų akmens, puoduko vandens be puoduko, horoskopo iš laikraščio (paminiu čia tik pačius įdomiausius daiktus); kiaušinių dažymo pamokos ir gražiausio margučio konkurso; karate demonstracijos, kurios metu keletas skaučių pasirodė esančios nepaprasto stiprumo ir perlaužė lentą per pusę; pusės lietuviškos filmos, kurioje šimtamečiai pasakojo apie savo jaunystės meilę ir vedybas; sekmadienio rytą apžiūrėjimo Cook Nuclear Plant.

Vienas iš įdomiausių ir naujesnių programos punktų man buvo bendras vyr. skaučių pasikalbėjimas su vadovėmis. Pasikalbėjimo metu palietėme šiuos klausimus: kokios yra draugininkės pareigos; ką stovyklos viršininkė turi daryti, kai randa pas sesę narkotikų; ar skautė yra verta mėlyno kaklaraiščio, jei aktyviai nedalyvauja kandidatės programoje. Pirmą kartą giliau supratau, kad mes tuoj būsime vadovės ir turėsime šiuos klausimus praktiškai įgyvendinti, vadovaudamos jaunesnėms skautėms.

Žvelgiant atgal į šią iškylą, suprantu, kad dalyvavau retai pasitaikančioje išvykoje. Mūsų padėka priklauso visoms vadovėms, suplanavusioms programą ir kartu praleidusioms su mumis šį ilgai atmintiną savaitgalį.

vyr.sk. sl. V. Mikutaitytė

PAMINĖTA A.A. V.S. JUOZĖ AUGUSTAITYTĖ-VAIČIŪNIENĖ

Kovo 29 d. per Clevelando "Tėvynės garsų" radijo valandą buvo penkiolika minučių paminėta buvusi Seserijos Vyriausioji skautininkė a.a. V.S. JUOZĖ AUGUSTAITYTĖ-VAIČIŪNIENĖ.

Montažą sukūrė Clevelando skautininkių dr-vės draugininkė v.s. S. Radzevičiūtė. Visa tai ji padarė, gulėdama ligoninėje. Poetės eilėraščius skaitė ps. D. Orantaitė, ps. R. Nasvytienė ir s. M. Švarcienė. Taip pat buvo pritaikinta ir muzika.

Gražu, kai prisimename savo mirusius garbingus vadovus.

s. V. Bacevičius
Cleveland, Ohio

KARTU SUTIKOME PAVASARĮ

Clevelando Pilėnų tuntas kas metai ruošia šv. Jurgio šventę. Šiais metais bažnyčią užpildė apie du šimtus Neringos, Pilėnų ir Klaipėdos vietininkijos brolių ir sesių. Klebonas kun. J. Angelaitis savo pamoksle ragino skautus sekti riteriškumo pavyzdžiu pagal šv. Jurgį.

Po pamaldų visus priglaudė Naujieji Lietuvių namai, kur ponių B. Mainelienės ir L. Nagevičienės rūpesčiu švietė gražus atvelykio stalas.

Šv. Jurgio dienos proga, LSS Tarybos Pirmijos į paskautininkio laipsnį pakeltieji du Clevelando vadovai J. Pažemis ir G. Puškorius davė įžodį. Jiems kaklaraiščius užrišo v.s. V. Šenbergas. D.L.K. Vytauto draugovės kandidatai J. Janavičius, K. Gudėnas, V. Kavaliūnas ir E. Simantis davė skauto įžodį, o D.L.K. Kęstučio draugovės kandidatai P. Janavičius ir P. Kempė - vilkiuko įžodį.

Ilgus metus nuoširdžiai rėmę Pilėnų tuntą p. B. Mainelienė ir p. J. Gudėnas buvo apdovanoti ordinais Už Nuopelnus, o keli Pilėnų tunto ir Klaipėdos vietininkijos broliai atžymėti Pažangumo ir Vėliavos žymenimis.

Paskaitai kviesti du amerikiečiai parodė kaip kalbėti per ilgai ir ne į temą. Pasirodo, kad lietuviai dar ne daugiausiai kalba.

V. Bacevičius

Naujasis Clevelando paskautininkas J. Pažemis įteikia Ordinus už Nuopelnus p. B. Mainelienei ir p. J. Gudėnui.

V. Bacevičiaus nuotr.

Su naujais kaklaraiščiais Pilėnų tunto broliai: iš k. K. Gudėnas, V. Kavaliūnas, E. Simantis, J. Janavičius, P. Janavičius ir P. Kempė.

Atžymėtieji Clevelando skautai. Pilėnų t. tuntininkas ps. V. Staškus įteikia Pažangumo žymenį sl. R. Belzinskui.

V.s. V. Šenbergas naujam paskautininkiui G. Puškoriui linki, kad skautų ženklo simbolis būtų gyvenimo rodyklė.

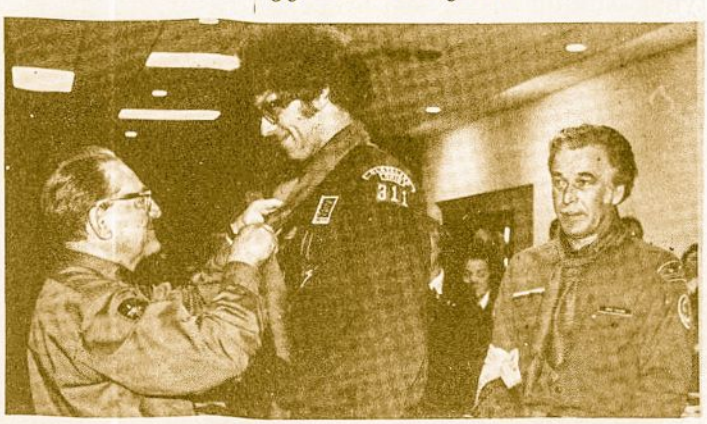

EGZILŲ SKAUTŲ DZIAMBORETĖ AUSTRALIJOJE

Tradicinė A.A.S.E. (Australian Association of Scouts in Exile - Australijos Egzilų Skautų S-ga) džiamboretė įvyko Ingleburn'e, N.S.W. valstijoje, netoli Sydnejaus esančioje ukrainiečių skautų stovyklavietėje, sausio 25-28 d.d. Stovyklavo latviai, lietuviai, ukrainiečiai, rusai ir vengrai. Buvo liūdna, nesulaukus estų skautų-čių. Sydnejaus "Aušros" tuntą atstovavo 22 skautai ir skautės, vadovaujami s.v.v. sl. Rimo Milašo ir v.s.v. sl. Eglės Žižytės.

Šiemet, be skautų-čių, pirmą kartą džiamboretėje stovyklavo ir jaunesnieji skautai-tės. Jų programą pravedė lietuvis, s. T. J. Rotcas.

Stovyklai vadovavo pats A.A.S.E. pirm., s. R. Dechnitz, skautų pastovyklei - irgi ukrainietis, J. Suchowersky, skaučių - latvė Dzintra Briedis. Stovyklos adjutantai kiekvieną dieną buvo kitos tautybės.

Užsiėmimai buvo bendri, o jų turinį sudarė daugiau tarptautinio bendravimo dalykai. Skautai mokėsi kitų tautybių tautinių šokių. Rimas Milašas ir Violeta Maksvytytė mokė "Malūną". Mums sekėsi, nes drauge su mumis stovyklavo ir tautinių šokių grupės akordeonistas Jonas Zubrickas. Jis grojo ir vėliau, vakare, per A.A.S.E. pasilinksminimą. Šiame pobūvyje mes šokome jungtinį "Egzilų skautų šokį" - tai buvo šiupinys, kurį sudarė po keletą figūrų iš įvairių tautybių tautinių šokių; šokį pradėjo lietuviai "polka su ragučiais". Kai kam per šokius teko ir nukentėti: stovyklos viršininkas, šokdamas "Ôželį", išsisuko koją ir iki pat džiamboretės galo vaikščiojo ją apsirišęs.

Džiamboretės metu vyko tinklinio rungtynės, kurias laimėjo vengrai. Kitiems skautams tvarkantis apie palapines, šeši atstovai iš dviejų kontingentų lošė tinklinį. Kiti kontingentų nariai susirinkdavo palaikyti savuosius. Kiekvieną dieną buvo ir maudymasis - ukrainiečių stovyklavietė visai prie Jurgio (George) upės, tai buvo netoli nueiti. Mūsų vyčiai buvo ypač pavyzdingi - per maudymosi laiką jie prižiūrėjo besimaudančius.

Kiti užsiėmimai buvo mišrūs. Grupės buvo taip suskirstytos (apie 6 asmenis grupėje), kad jose buvo bent vienas atstovas iš kiekvienos tautos. Užsiėmimai, kurie vyko sekmadienio rytą buvo "nerimti": vyko trikojės lenktynės, skautai statė "žmonių karietas", vaikščiojo ant rankų, lenktyniavo užrištomis akimis... Komitetas visus metus rūpinosi, kad džiamboretėse niekad nėra laiko susipažinti su kitų tautybių skautais ir jų papročiais. Džiamboretės tęsiasi tik tris dienas, ir visa trečioji diena būna užimta skilčių konkursu. Todėl šį kartą ir nuspręsta šeštadienį ir sekmadienį vesti tuos "nerimtus" užsiėmimus, kad liktų laiko atsikvėpimui ir susipažinimui. Tačiau tuo pačiu metu pravestas ir stovyklavimo konkursas. Konkurso komitetas lankė visų tautybių kontingentų pastovykles po keletą kartų per dieną ir skyrė taškus už tvarką, švarą (ypač virtuvės), įrengimus bei papuošimus. Šių metų konkurso laimėtojais iš skautų tapo ukrainiečiai, iš skaučių - rusės.

Sekmadienio vakare įvyko bendras laužas. Jis visada būna įspūdingas: uniformuoti skautai ir skautės, susėdę aplink ugnį, dainuoja savo dainas, pasirodo su savo tautos humoru ir papročiais. Įspūdingiausias džiamboretės momentas būna tada, kai visi susijungia rankomis, ir - viena tautybė po kitos iš eilės dainuoja "Ateina naktis".

Svarbiausia džiamboretės diena - pirmadienis. Tą dieną vyko Tarptautinis Skilčių Konkursas. Konkurse gali dalyvauti tik geltonšlipsiai, 11-17 m. amžiaus (nedaugiau 7 žmonės skiltyje - 1 skiltis nuo tautybės). Konkurso metu paaiškėja, kas iš dalyvaujančių yra geriausi skautai. Šiemet konkursą paruošė vengrų skautai; jis tęsėsi virš 3 valandų. Jame buvo dešimt "stočių", kuriose skautai turėjo atlikti įvairius uždavinius iš morzės, mazgų, pionerijos ir kitokių įmantrybių. Konkursas buvo gana sunkus ir atrodė, kad mums, lietuviams, ir vėl nepasiseks. Bet per uždarymo iškilmes buvo paskelbta, kad pirmą kartą A.A.S.E. istorijoje lietuvaitės laimėjo pirmą vietą.

Sydney "Aušros" tunto jaun. skaučių "Šešupės" ir skaučių "Živilės" draugovės Vasario 16 d. pamaldose.

Kairėje: "Šešupės" d-vės draugininkė vyr. sk. v.sl. Laima Barkutė ir adjutantė sl. Vida Viliūnaitė. Sesės laiko egzilų skautų džiamboretėje laimėtą gairę.

Mūsų sesių reprezentacinė skiltis eveik visos tik pirmą kartą dalyavo egzilų stovykloje ir visos jauiesnės amžiumi už kitų kontingenų skautes, tad jos tikrai turėjo būti gerai pasiruošusios! Laimėjusios skilties skiltininkė, v.s. kand. sl. Vida Viliūnaitė buvo apdovanota A.A.S.E. konkursine gaire, o kiekviena skilties narė - "Winners of Patrol Competition 1974" ženklu. Mūsų broliams sekėsi prasčiau - jie laimėjo tik ketvirtą vietą.

Ta pačia proga buvo apdovanoti dar du lietuviai: s.v. sl. Tomas Jablonskis auksiniu "For the Community" ženklu ir v.s.v. sl. Eglė Žižytė bronziniu "Draugystės" medaliu. Trečiasis lietuvis - s. T. J. Rotcas - pagerbtas aukščiausiu A.A.S.E. medaliu - "Amicus Magnus", kuriuo iki šiol niekas nebuvo apdovanotas. Bet pereitais metais A.A.S.E. komitetas nusprendė, kad yra trys skautininkai verti šio medalio. Jie dalyvavo šioje organizacijoje nuo pat jos pradžios - t.y. 21 metus ir visi ėjo joje aukštas pareigas (kiti du medaliai įteikti latvių s. E. Kalums ir estų s. H. Sarev). Brolis Rotcas gerai žinomas A.A.S.E. kaip lietuvių ilgametis atstovas. Pereitais metais jis buvo A.A.S.E. vykdomojo komiteto pirmininkas, o šiemet eina vicepirmininko pareigas. Tai buvo didelis pasididžiavimas visam mūsų kontingentui.

Po uždarymo iškilmių buvo nuimtos palapinės, nuleistos vėliavos, ir susitvarkę, netrukus grįžome namo.

vyr.sk. v.sl. Eglė Žižytė

"NERIES" TUNTO VĖLIAVOS ŠVENTINIMAS

Kovo 18-ji diena buvo skirta "Neries" tunto vėliavos šventinimui. Iškilmės įvyko Omahoje, šv. Antano parapijos salėje, 7 val. vakare. Dalyvavo "Neries" tunto tuntininkė s. Irena Lileikienė, vėliavos gamintoja s. Laimutė Antanėlienė, mecenatė s. Ramutė Micutaitė, skautų dvasios vadas kun. L. Musteikis. Iškilmėse taip pat dalyvavo sesių tėvai, rėmėjai ir svečiai iš "Vinco Krėvės" vietininkijos.

Išsirikiavus sesėms ir broliams, buvo įneštos vėliavos. Po trumpo adjutantės vyr. sk. Danguolės Antanėlytės kalbos buvo įnešta mūsų naujoji vėliava. Ją įnešė kūmai dr. Juozas ir p. Salomėja Skaudžiai. Kun. Leonardas Musteikis pašventino vėliavą.

Po pašventinimo ceremonijos buvo pakviesta sesė L. Antanėlienė užrišti jos pačios austą juostą.

Sveikinimo žodį tarė dvasios vadas kun. L. Musteikis. Sveikino ir vėliavos kūma p. S. Skaudienė. Ji palinkėjo: "Tikiu, kad ši tunto vėliava greitu laiku plėvesuos ant Gedimino kalno, mūsų laisvoje Lietuvoje".

Po oficialios dalies visi dalyviai buvo vaišinami kava ir tortais.

v.sk. Teresė Gaidelytė,
"Neries" tuntas,
Omaha, Nebraska

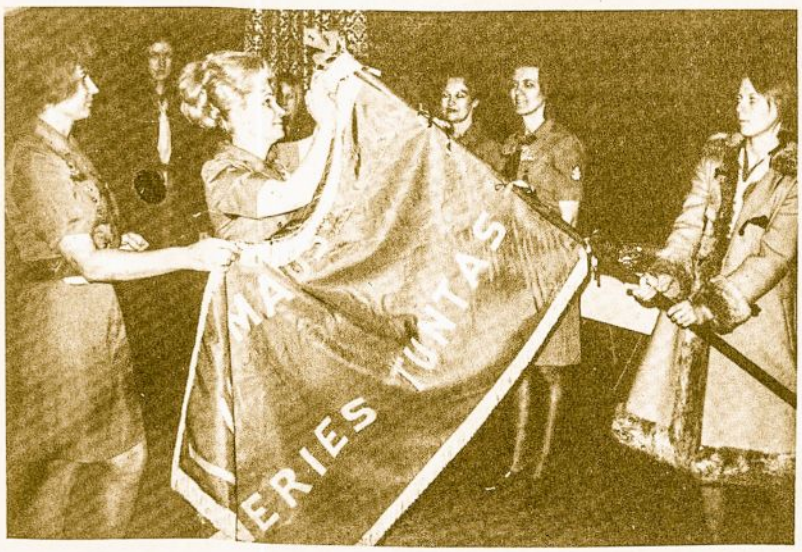

Šventinama Omahos Neries tunto vėliava. Krikšto tėvai - dr. Juozas ir Salomeja Skaudžiai.

s. Laima Antanelienė Neries tunto vėliavai užriša juostą.

nuotr. T. Gaidelytės

JIS ĮVYKDĖ SAVO PASIŽADĖJIMĄ VISUR IR VISADA BUDĖTI

Vieną 1972 m. kovo mėn. dieną penkiolikos metų amžiaus jaunuolis s.v. kand. Leonardas Bacevičius, pastebėjęs dviejų susidūrusių mašinų nelaimę, nieko negaišdamas, atbėgo nelaimės vieton. Pamatęs gulinčią, sunkiai sužeistą senutę, ištraukė ją iš po mašinos griuvėsių ir ėmė daryti nualpusiajai dirbtinį kvėpavimą. Nelaimingoji buvo atgaivinta. Atlikęs kilnų artimo meilės darbą, brolis Leonardas kukliai sugrįžo į savo mokyklą, tačiau jo pavardę sužinojo atvykusi policija.

Jis ir jo tėvai gavo nuoširdžius padėkos laiškus iš mokyklos vadovybės, policijos, o Newtone (kur jis gyvena) miesto meras iškilmingai įteikė Leonardui garbės pažymėjimą už gyvybės išgelbėjimą.

Leonardas Bacevičius gimė 1956 m. balandžio 17 d. Brighton, Mass. Skautų organizacijai priklauso nuo 1962 m. ir dabar yra vyčių kandidatas. 1973 m. baigė Bostono lit. mokyklą. Šį pavasarį baigia Newtono aukšt. mokyklą ir žada studijuoti teisę.

Yra baigęs plaukimo ir gyvybės gelbėjimo bei nardymo kursus ir gavo Massachusetts valstybės pažymėjimą su teise dirbti viešųjų vandenų paplūdimiuose gyvybės gelbėtoju ir instruktoriumi. Dirba po pamokų gimnazijos baseine instruktoriumi - gyvybės gelbėtoju.

Mėgsta muziką ir šokius. Dalyvauja p. O. Ivaškienės tautinių šokių grupėje So. Bostone. Groja elektrine gitara. Turi sudaręs savo orkestrėlį ir dažnai groja moksleivių parengimuose. Švenčiant Newtono miesto šimtmetį, buvo pakviestas koncertuoti Newtono parke.

Neatsilieka ir sporte; mėgsta krepšinį. Skautų sporto šventėje Worchester, Mass., net 2 kartus laimėjęs pirmą vietą šokime į tolį.

Priklauso Bostono "Žalgirio" tuntui.

j.v.s. M. Manomaitis

Sesę Reginą,

liūdinčią dėl tėvelio netikėtos mirties, užjaučiame ir kartu liūdime.

"Neries" skaučių tuntas
"Vinco Kudirkos" vietininkija
Omaha, Nebraska

"AŽUOLO" IR "GINTARO" MOKYKLA 1974

Vadovių ir vadovų lavinimo GINTARO ir ĄŽUOLO mokyklų praktiškoji sesija - stovyklos šiais metais įvyks Kanadoje, Romuvos stovyklavietėje, prie Toronto. Jas globos Kanados rajonas. Jos įvyks Kanados rajono skautų-skaučių stovyklos metu, nuo liepos 27 iki rugpiūčio 10 d. Dalyvauti gali skautės nuo 15 metų ir skautai nuo 17 metų, gavę tuntininko arba vietininko pritarimą (platesnį šių mokyklų aprašymą galima rasti 1972 m. Skautijos Nr. 9-10). Brolija praneša, jog šių metų mokyklai, kaip ir praėjusioms, vadovaus LSB VS Pav. v.s. Česlovas Kiliulis. Taigi iš jo bus gaunama ir visa tolimesnė ĄŽUOLO mokyklos informacija.

25 METŲ JUBILIEJINĖ STOVYKLA ANGLIJOJE

Lietuvių Sodyboje prie Londono š/m liepos 27 - rugpiūčio 3 d.d. įvyks Anglijos ir Vokietijos lietuvių skautų-čių stovykla, kurioje bus paminėta 25-erių skautiškos veiklos metų sukaktis Anglijoje. Svečiai iš mūsų kontinento yra nuoširdžiai laukiami.

A. Gd.

Clevelande visi gražiai dainuoja, tik mažajai Aguonėlei yra pergarsiai...

nuotr. V. Bacevičiaus

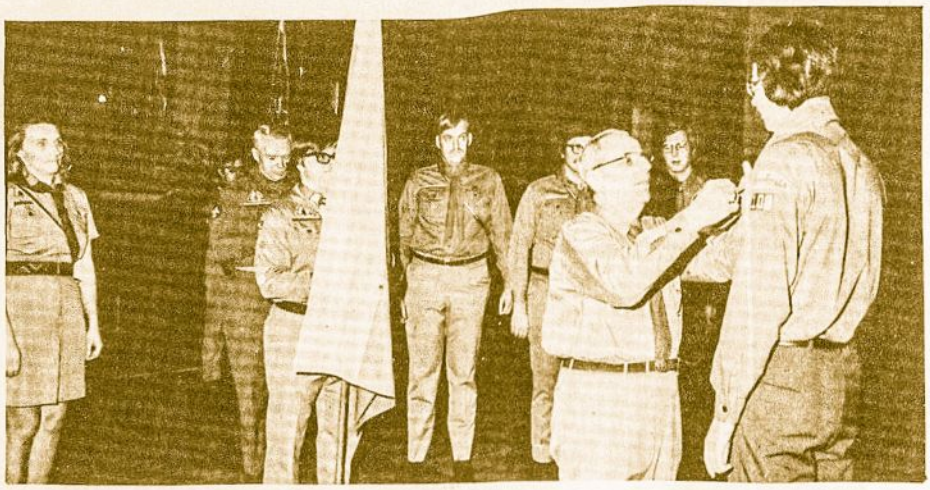

Detroito Baltijos tunto tuntininkas s. L. Heinužgas riša paskautininkio kaklaraištį Antanui Paškui. Iš k. Gabijos t. tuntininkė s. L. Rugienienė, s. Č. Anužis, E. Sventickas, R. Selenis ir K. Karvelis: Prie vėliavos - Savickas.

nuotr. J. Urbono

SUSIMĄSTYMO DIENA

1974 m. vasario 24 d. "Žemynos" draugovė susirinko susikaupti ir pagalvoti apie kitas skautes visame pasaulyje. Pradėjome susimąstymo dieną, pakartodamos įstatus ir uždegdamos dešimt žvakučių. Taip pat pakartojome savo šūkį, kurį stengiamės vykdyti kiekvieną dieną.

Po to priėmėme dvi seses į savo tarpą. Jos pasižadėjo įgyvendinti šūkį, laikytis skaučių įstatų, padėti visiems žmonėms ir, žinoma, kiekvieną dieną atlikti po gerą darbelį. Po įžodžio jos pabučiavo draugovės vėliavą ir gavo savo geltonuosius kaklaraiščius, kurių galuose tunto atstovė užrišo po gerojo darbelio mazgelį, o mamytės užrišo tėvynės ilgesio mazgelius. Paskui mes apdovanojome naująsias seses dovanomis, kurios, mes tikimės, joms primins šią dieną.

Kai įžodis buvo baigtas, turėjome minutę tylos; tuo metu atsiminėme visur esančias skautes ir sudainavome "Ateina naktis".

Susikaupusios grįžome namo.

S.G.

"Aš pasižadu"... su drebančia širdele, bet ir su ryžtu ir susikaupimu. Iškilmingoji dalis Kernavės Tunto Paukštyčių Šventėje. Iš kairės: Rūta Kulytė, Dalia Traškaitė, Renata Variakojytė, Astra Kalavinskaitė, Laura Vasiliauskaitė, Kristina Binder ir Astra Jakūbauskaitė, sesės Astos Paškevičiūtės globoje.

Nuotr. A. Grigaičio

ps. B. Abromaitienė, p. Indrelienė ir s. V. Kalendrienė džiaugiasi Skautų Aido vajaus rezultatais Toronto Kaziuko mugėje.

nuotr. A. Šeškaus

S. Statkus
2245 Burr Oak Ave.
North Riverside, Ill. 60546

ALp(LKA)3083
1974, Nr.5

Chicago, Ill. 60629

KELIO ŽENKLAI

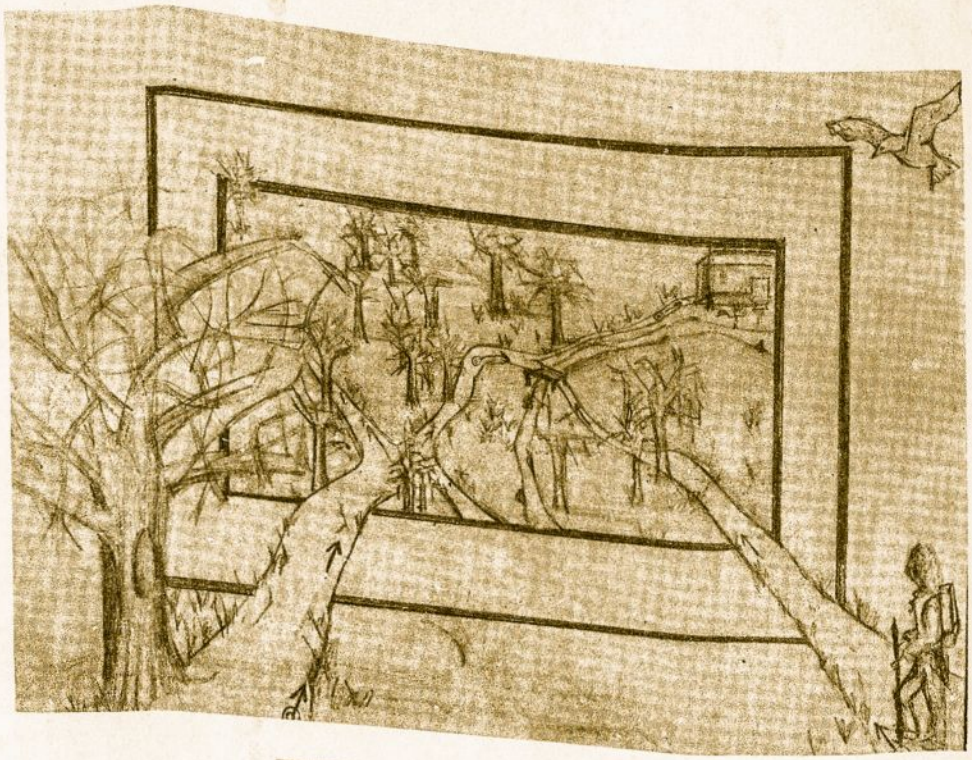

Kur pažiūri - miškas ūžia,
Krūmai ir paparčiai.
Tai tankumas šios giružės:
Pražygiuosiu sparčiai!

Platų taką kojos mina,
Juo drąsiai žengiu.
Ženklas rodo tankumynan:
"Eik šituo keliu!"

Negirdėta, nematyta
Sukti iš takelio.
Bet... vadovo pasakyta
Ir lendu ant kelių...

Velia plaukus šakos tvirtos.
Šliupšt... varlė nušoka.
Aš ant kelių - tartum girtas -
Vaikščiot lyg nemoku!

Kad greičiau iš čia išsprukus...
Uodas kraują traukia!
Ženklas vėliai! Dreba lūpos -
"Čia manęs palaukit!"

Laukia vieną jis minutę,
Laukia dvi ir tris.
Nesaugu vienam čia būti:
Artinas naktis...

Bet staiga - gera idėja
Ir širdy ramu:
Naują ženklą jis sudėjo:
"Nuėjau namo!"

Rita

90.74125 2